

[Aksel Larsen.]

læggelse her i Tinget, at stille Ændringsforslag til de forskellige Lovforslag o. s. v., for det tillader Tempoet ikke. Jeg finder, at det, der foregaar, er uforsvarligt, og derfor siger jeg til Regeringen: Hvis I vil tages alvorligt, saa maa I min Sandten komme med saadanne Lovforslag som dette her i rette Tid, for der har været Tid nok til det. Den Maade, hvorpaa Arbejdet foregaar her i disse Dage, er Skyld i, at vi møder til anden Behandling uden Ændringsforslag. Som jeg antydede ved Lovforslagets første Behandling, kunde vi tænke os at stille Ændringsforslag i Retning af, at man kom de nødstedte Landbrugere direkte til Hjælp, saa de ikke simpelt hen fik deres Gældsbetalinger udskudt og derved kom til at staa over for at maatte se dem komme igen senere. Under Tillægsbevillingslovens Behandling har netop Forholdet med de Haandværkere, der fik Kriselaan i sin Tid og nu ikke kan tilbagebetale dem, været fremdraget. Vi vil, hvis der ikke foretages noget, komme til at staa over for, at de, der faar Moratorium — det bliver maaske ikke saa mange, men de, der faar det — senere kommer i dobbelte Vanskeligheder, netop fordi de har faaet Moratorium. Hvis Lovforslagets Fædre mener det, de giver Udtryk for i Lovforslaget, nemlig at der er Folk, der trods rimelige Anstrengelser er ude af Stand til at skaffe Terminsydelsene, saa burde man tage mere Hensyn til denne Mening og indrette Forslaget derefter og ikke blot give paagældende Landmænd et Moratorium, der virker som en Slags Morfinindprøjtning, stiller Smerterne i Øjeblikket, men ikke forhindrer, at de kommer igen i voldsommere Grad senere.

Vi har altsaa ikke været i Stand til, rent tidsmæssigt, at udarbejde dette Ændringsforslag, og jeg er nødt til at sige det her og understrege det, fordi det havde været vor Agt at stille det. Man vil forstaa baade af det, jeg siger nu, og det, jeg sagde ved Lovens første Behandling, at vi ikke tillægger Lovforslaget meget stor Betydning. Vi savner stadig væk Forslag om, at der stilles Midler til Raadighed, saa der er nogen Chancer for, at et rimeligt Antal Landbrugere i det mindste kan benytte sig af Henstanden. Som Situationen ligger og i Betragtning af, at vi ikke har kunnet faa udarbejdet vore egne Forslag, vil vi stemme for et Par af Det frie Folkepartis Ændringsforslag. Det drejer sig om Det frie Folkepartis Ændringsforslag under Nr. 6 og 7. Jeg mener, at skal der overhovedet være Mening i Galaskaben, skal der overhovedet være Mening i

Moratoriellovgivningen, saa maa man ogsaa sikre, at de fornødne Penge er til Raadighed, saa Henstand kan ydes. Jeg kan ikke se andet end, at Staten maa tage den Risiko, der er forbundet dermed. Hvorvidt den er stor eller ringe, ved jeg ikke. Jeg ved heller ikke, hvorvidt de her foreslaaede 5 Mill. Kr. vil være tilstrækkeligt eller ikke. Muligvis er Det frie Folkeparti bedre informeret og har haft Tid til at anstille de fornødne Undersøgelser, men jeg ved i hvert Tilfælde, at en Likviditetsfond paa 5 Mill. Kr. paa de givne Betingelser vil være bedre end ingenting. Jeg tror derfor, det er nødvendigt at stemme for Ændringsforslag Nr. 7, som ogsaa skal tjene til at gøre det muligt for Kreditforeninger og Panthavere at give Henstand. Vi vil ikke stemme for Det frie Folkepartis Ændringsforslag under Nr. 1—5 af forskellige Grunde, dels fordi vi ikke er Tilhængere, men Modstandere af Udvalg i den Sættelse, der er foreslaaet, og dels fordi vi slet ikke er sikre paa, at disse Udvalg er saa nødvendige. Vi er af den Opfattelse, at hvis Pengene stilles til Raadighed, saa Kreditforeningerne ikke vil have nogen rimelig Grund til at nægte at give Henstand, saa skulde Laantagerne ogsaa nok være i Stand til, hvis Kreditforeningerne i visse Tilfælde var vrangvillige, at udøve et saadant Pres, saa de indgik paa at give Henstand, hvor det var rimeligt.

Vi forbeholder os vor Stilling til Lovforslaget ved tredie Behandling, men vi vil, som sagt, ved anden Behandling stemme for de to nævnte Ændringsforslag stillet af Det frie Folkeparti, og vi vil afholde os fra at stemme om Ændringsforslagene, der er stillet af Udvalget. Vi er ikke i Stand til at afgøre, hvorvidt de betyder en Forbedring af Loven. Vi kan ikke have noget særligt imod, at de paagældende Ændringsforslag bliver gennemført, men maa henstille til de tre Partier at gennemføre dem for egen Regning og paa eget Ansvar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg var tilfældigvis ude af Salen paa det Tidspunkt, hvor det ærede Medlem Hr. Hasle rettede nogle Ord til mig. Jeg var saaledes ikke i Stand til at høre selve Bemærkningerne, men har faaet et Referat deraf, som bevirker, at jeg ønsker at føje nogle Ord dertil. Det vedrører de Udtalelser, jeg fremkom med ved tredie Behandling af Tillægsbevillingsloven, og jeg vil om disse Udtalelser sige, at de